

AFGØRELSE

(CO₂-kvoter)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

KLAGE FRA AFGØRELSE FRA OM

Vorskla Steel Denmark A/S (nu under konkurs) over
Energistyrelsen af 5. marts 2009
Tildeling af CO₂-kvoter

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

NÆVNETS SAMMEN- SÆTNING I SAGEN

Nævnnsformand Dommer Poul K. Egan
Næstformand Professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
Konsulent, civilingeniør Knut Berge
Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

NÆVNETS AFGØRELSE

Energistyrelsens afgørelse af 5. marts 2009 stadfæstes for så vidt angår produktionsenhedens idriftsættelsestidspunkt. Klagen afvises for så vidt angår beregningen af kvotetildelingen.

Ved brev, fax og e-mail af 6. april 2009 har Vorskla Steel Denmark A/S (herefter benævnt klager) indbragt Energistyrelsens afgørelse af 5. marts 2009 for Energiklagenævnet. Afgørelsen blev meddelt klager ved e-mail af 10. marts 2009. Ved afgørelsen tildelte Energistyrelsen klager for perioden 2008-2012 18.410 gratis CO₂-kvoter for produktionsenheden "Vorskla Steel Denmark A/S, Havnevej 31, 3300 Frederiksværk". Ved afgørelsen meddelte Energistyrelsen endvidere, at produktionsenheden maksimalt måtte anvende 1.198 godkendte JI- eller CDM-kreditter¹ til returnering for CO₂-udledning.

¹ En JI-kredit (Joint Implementation) er et tilgodehavende på et antal CO₂-ækvivalenter, som er udstedt i medfør af Kyotoprotokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til FN' klimakonvention eller Kyotoprotokollen, jf. CO₂-kvotelovens § 2, nr. 17, jf. fodnote 2. Ved CO₂-ækvivalent forstås en mængde CO₂, der har samme effekt på den globale opvarmning som 1 ton CO₂ set over en given periode, jf. CO₂-kvotelovens § 2, nr. 4. En CDM-kredit (Clean Development Mechanism) er et tilgodehavende på et antal CO₂-ækvivalenter, som er udstedt i medfør af Kyotoprotokollens

Sagens baggrund

Klager producerer stålknipler til det danske marked samt til eksport. I forbindelse med processen købes skrot, raffineres, oplegeres og støbes knipler. Klager ansøgte den 12. februar 2008 Energistyrelsen om tilladelse til at udlede CO₂ med henblik på at genoptage en tidligere produktion af stålknipler. Klager finder, at produktionsenheden er sat i drift inden den 1. april 2004, og at kvotetildelingen derfor skal beregnes efter kvotelovens §§ 16 og 17. Såfremt produktionsenheden må anses for at være sat i drift efter den 31. marts 2004 finder klager subsidiært, at de tildelte CO₂-kvoter burde beregnes i henhold til kvotelovens bilag 2, punkt 30, således at nøgletallet på 196 kvoter pr. ton støbejern pr. time anvendes.

Ved den påklagede afgørelse anså Energistyrelsen klagers produktionsenhed som værende sat i drift efter den 31. marts 2004 og beregnede kvotetildelingen som 178 kvoter pr. MW installeret varmekapacitet pr. år enheden er i drift efter kvotelovens § 19, stk. 6.

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1
Eksp.nr.: 48517
SSH-EKN

Side 2 af 21

Under sagens behandling ved Energiklagenævnet er klager gået konkurs. Konkursen fandt sted i august 2009. Kurator for konkursboet, advokat Ole Meisner, Advokatfirmaet Kaalund & Partnere, har meddelt Energiklagenævnet, at konkursboet ønsker klagen opretholdt, idet konkursboet bestræber sig på at finde løsninger, der kan føre til en genoptagelse af virksomheden.

Energistyrelsen har i forbindelse med sagens behandling anført, at den påklagede afgørelse er truffet i henhold til CO₂-kvotelovens² § 19, stk. 1 og stk. 6. (herefter benævnt kvoteloven). Energistyrelsen finder på denne baggrund, at Energiklagenævnet ikke har kompetence til at behandle klagen, jf. kvotelovens § 34, stk. 3, nr. 2. Såfremt Energiklagenævnet kan behandle klagen, finder Energistyrelsen subsidiært, at afgørelsen skal stadfæstes.

Klagers og Energistirelsens synspunkter er uddybet nedenfor.

Sagen for Energiklagenævnet drejer sig herefter om, hvorvidt Energiklagenævnet har kompetence til at behandle klagen over Energistirelsens afgørelse af 5. marts 2009. Såfremt Energiklagenævnet kan behandle klagen, drejer sagen sig endvidere om, hvorledes kvotetildelingen skal beregnes.

artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til FN's klimakonvention eller Kyotoprotokollen.

² Lovbekendtgørelse nr. 348 af 9. maj 2008 om CO₂-kvoter med senere ændringer.

Den påklagede afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 5. marts 2009 er vedlagt denne afgørelse som **Bilag 1**.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at produktionsanlægget er sat i drift inden den 1. april 2004 2004, og at kvotetildelingen derfor skal beregnes efter kvotelovens §§ 16 og 17. Såfremt produktionsanlægget må anses for at være sat i drift efter den 31. marts 2004, finder klager subsidiært, at de tildelte CO₂-kvoter bør beregnes i henhold til kvotelovens bilag 2, punkt 30, således at nøgletallet på 196 kvoter pr. ton støbejern pr. time anvendes.

For så vidt angår Energiklagenævnets kompetence til at behandle klagen af 6. april 2009 har klager anført følgende:

- Energistyrelsen har ved sin afgørelse om kvotetildelingen til produktionsenheden implicit truffet afgørelse om, at det datagrundlag, som fremgår af klagers beregninger af udledningen af CO₂ fra produktionsenheden, ikke skal anvendes. Energistyrelsen har således truffet en afgørelse, der efter kvotelovens § 34, stk. 3, nr. 2, kan indbringes for Energiklagenævnet.

Til støtte for at produktionsanlægget er sat i drift inden den 1. april 2004, og kvotetildelingen derfor skal beregnes efter kvotelovens §§ 16 og 17, har klager navnlig anført følgende:

- Det Danske Stålvalseværk A/S' elektrostålværk blev sat i drift i 1975. Efter Det Danske Stålvalseværk A/S gik konkurs i juni 2002 overtog DanSteel A/S i oktober 2002 og opstartede produktionen i pladeværket ultimo november 2002. I 2004 accepterede DanSteel A/S Danscan Steel A/S' tilbud om at købe elektrostålværket. Produktionen blev genoptaget i januar 2005 og indstillet igen i november 2005. Klager købte Danscan Steel A/S i juli 2007, og produktionen blev genoptaget i februar 2008. Perioderne uden produktion var en afledt følge af frostskaader, der blev påført produktionsanlægget i stilstandsperioderne i 2002 og 2003. Produktionsenheden er således sat i drift før 2004. De midlertidige standsninger i produktionen, som har fundet sted på grund af skiftende ejerskab, teknisk gennemgang af produktionsanlægget og frostskaader medførte ikke, at elektrostålværket var ophørt som produktionsenhed, da Energistyrelsen traf afgørelsen af 5. marts 2009.
- Med baggrund i den komplicerede lovgivning og de beskrevne omstændigheder kan der ikke lægges vægt på, at der oprindeligt er indgivet ansøgning om kvotetildeling efter § 19, stk. 5, om produktionsenheder, der er sat i drift efter den 31. marts 2004. Der bør endvidere

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 3 af 21

ikke lægges vægt på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om kvotetildeling, da der efter den dagældende lovgivning var mulighed for at se bort fra fristoverskridelser.

Til støtte for sit subsidiære synspunkt om, at såfremt produktionsanlægget må anses for at være sat i drift efter den 31. marts 2004, burde de tildelte CO₂-kvoter beregnes i henhold til kvotelovens bilag 2, punkt 30, således at nøgletallet på 196 kvoter pr. ton støbejern pr. time anvendes, har klager navnlig anført følgende:

- Ved Energistyrelsens afgørelse af 14. marts 2005 blev Danscan Steel A/S til drift af elektrostålværket, der var en udskilt produktionsenhed fra det tidligere Stålvalseværket A/S, tildelt gratis kvoter for 1. periode (2005-2007) i medfør af reglerne i den dagældende kvotelovs § 19, stk. 5, 1. punktum, jf. lovens bilag 2, punkt 30, og dermed efter nøgletallet for støbejern. Danscan Steel A/S fik i 2005 tildelt 26.637 kvoter og 19.775 kvoter i år 2006 og 2007. Ordlyden af § 19, stk. 5, er indholdsmæssigt identisk med § 19, stk. 6, i den gældende kvotelov, der gælder for produktionsenheder, der er sat i drift efter den 31. marts 2004 (nye produktionsvirksomheder). På baggrund af Energistyrelsens fortolkning, som fortsat må anses for den korrekte forståelse af denne bestemmelse, og som gav en tilfredsstillende kvotetildeling, var der ikke nogen grund til at ansøge om tildeling på andet grundlag end, at elektrostålværket ved kvotetildelingen fejlagtigt blev anset for en ny produktionsenhed. Energistyrelsens sagsbehandler har i foråret 2008 meddelt telefonisk, at kvotetildelingen for 2. periode, ville blive beregnet ud fra nøgletallet for støbejern, det vil sige, at den hidtidige fortolkning ville blive lagt til grund. Under en eventuel retssag mod Energistyrelsen vil det derfor gøres gældende, at dersom klager skal tildeles kvoter som ny produktionsenhed, der er sat i drift efter den 31. marts 2004, bør dette ske efter kvotelovens § 19, stk. 6, 1. punktum, jf. kvotelovens bilag 2, punkt 30, og dermed efter nøgletallet for støbejern. Der henvises i den forbindelse til, at det i lovens § 19, stk. 6, 1. punktum, anføres, at en produktionsenhed, der er omfattet af bilaget om tung proces i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter³, tildeles kvoter ud fra de nøgletal, der angives i bilag 2. Fremstilling af kontinuert støbte knipler er udtrykkeligt medtaget i dette bilag.
- Energistyrelsen har baseret kvotetildelingen på det forhold, at klagers virksomhed er etableret efter den 31. marts 2004, således at klager ved tildelingen klassificeres som en ny installation. Energistyrelsen har på denne baggrund tildelt CO₂-kvoterne efter § 19, stk. 6, i kvote-

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 4 af 21

³ Lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer.

loven. Efter bestemmelsen tildeles kvoterne ud fra en række nøgletal, jf. lovens bilag 2. Under punkt 30 i bilag 2 fremgår en række arbejdsprocesser, herunder også den proces, som klager anvender. Nøgletallet under punkt 30 i bilag 2 er 196 kvoter pr. kapacitetsenhed. Energistyrelsen har imidlertid ikke udarbejdet nøgletal for stålproduktion, men kun for produktion af støbejern. Klagers virksomhed er således ikke direkte omfattet af punkt 30 i bilag 2, og Energistyrelsen har derfor i stedet valgt at tildele 178 kvoter pr. installeret MW varmekapacitet pr. år virksomheden er i drift. Kvotetildelingen dækker således kun ca. 25 pct. af kvotebehovet i stedet for et niveau på ca. 90 pct., som eksisterende installationer får tildelt.

- Produktionen af stål er sammenlignelig med produktionen af støbejern. Den anvendte produktionsproces giver, efter klagers beregninger, rettelig grundlag for en tildeling af kvoter svarende til 211 kvoter pr. ton stål pr. time, hvilket skal sammenholdes med nøgletallet på 196 kvoter pr. ton støbejern pr. time, som angivet i bilag 2. Energistyrelsen kender til produktionen og det nøgletal, der rettelig bør gives kvoter efter. Tallet fremgår ikke af loven, men i et sådan tilfælde burde Energistyrelsen ud fra en analogi af loven baseret kvotetildelingen på det nøgletal, der fremgår af bilag 2, punkt 30.
- Energistirelsens fortolkning af kvoteloven forringer væsentligt klagers konkurrenceevne. Af lovbemærkningerne til det oprindelige kvotelovforslag fremgik bl.a. at "... manglende tildeling af gratiskvoter til driftslederen af en ny produktionsenhed kan virke uretfærdig for nye virksomheder, der må konkurrere mod eksisterende virksomheder med gratistildelte kvoter". Energistirelsens kvotetildeling ses således ikke at være i overensstemmelse med lovens ånd.
- Der findes historiske data for produktionsenheden elektrostålværkets udledning af CO₂. De fremsendte beregning af udledningen af CO₂ fra elektrostålværket bør anvendes som datagrundlag ved beregningen af kvotetildelingen til klager for anden periode.

Energistirelsens synspunkter og bemærkninger

Energistirelsen finder, at afgørelsen af 5. marts 2009 ikke kan påklages til Energiklagenævnet. Subsidiært finder Energistirelsen, at afgørelsen af 5. marts 2009 skal stadfæstes.

For så vidt angår Energistirelsens synspunkt om, at afgørelsen af 5. marts 2009 ikke kan påklages til Energiklagenævnet, har Energistirelsen navnlig anført følgende:

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 5 af 21

- Den påklagede afgørelse er truffet i henholdt til kvotelovens § 19, stk. 6. Det følger af lovens § 34, stk. 3, nr. 2, at ministerens afgørelser efter lovens kapitel 4 ikke kan indbringes for Energiklagenævnet, bortset fra afgørelser truffet efter § 16, stk. 6. Da hverken ministeren eller Energistyrelsen har truffet afgørelse i medfør af § 16, stk. 6, om hvilket datagrundlag for den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion, der skal anvendes ved beregningen af kvotetildelingen for en produktionsenhed, kan Energistyrelsens afgørelse ikke indbringes for Energiklagenævnet. § 34, stk. 3, nr. 2, blev indsat i kvoteloven ved lovforslag nr. 183, der blev fremsat den 14. marts 2007. Det fremgår af lovbemærkningerne, at klageadgangen til Energiklagenævnet er betinget af, at der foreligger en afgørelse truffet efter § 16, stk. 6. En sådan afgørelse foreligger ikke. Energiklagenævnet har således ikke kompetence til at afgøre, om kvotetildelingen skal ske efter kvotelovens § 17 eller efter § 19.

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 6 af 21

Ved brev af 10. juli 2009 anmodede Energiklagenævnet Energistyrelsen om at uddybe, på hvilket grundlag styrelsen havde fundet, at klager skulle tildeles kvoter i henhold til kvotelovens § 19, stk. 1, i stedet for kvotelovens § 16, stk. 1. Hertil har Energistyrelsen navnlig anført følgende:

- Afgørende for, om kvoterne skal tildeles efter kvotelovens § 16, stk. 1, eller § 19, stk. 1, er, hvornår produktionsenheden er sat i drift. Er dette sket inden den 31. marts 2004 skal kvotetildelingen ske i henhold til kvotelovens § 16, stk. 1, ellers sker tildelingen efter § 19.
- Det Danske Stålvalseværk gik konkurs i 2002, og resterne af konkursboet blev samme år købt af DanSteel A/S. Det Danske Stålvalseværk havde tre hovedproduktioner, som var elektrostålværket, der i store smelteovne omdannede skrot til stål, kontiværket (stanstålværket), som valsede profiljern og valseværket (pladeværket), som valsede stålplader til skibsbygning, vindmøller m.v. DanSteel A/S fokuserede på at valse stålplader og solgte de øvrige produktioner fra. I december 2003 blev kontiværket solgt til Danscan Metal A/S, og i september 2004 blev elektrostålværket solgt til Danscan Steel A/S, der den 20. januar 2005 ansøgte om tilladelse til at udlede CO₂ fra elektrostålværket. Produktionen blev genoptaget i januar 2005 og indstillet igen i november 2005. Danscan Steel A/S solgte i juli 2007 elektrostålværket til klager.
- Om klagers virksomhed kan betragtes som en produktionsenhed, der er sat i drift før eller efter den 31. marts 2004 afhænger af status for Danscan Steel A/S. Danscan Steel A/S indsendte den 20. januar 2005 en ansøgning om tilladelse til at udlede CO₂ fra elektrostålværket i

Frederikshavn og bad samtidig om at få tildelt kvoter efter kvotelovens § 19. Energistyrelsen tildelte Danscan Steel A/S kvoter efter kvotelovens § 19. Både Energistyrelsen og Danscan Steel A/S har således siden etableringen af Danscan Steel A/S betragtet virksomheden som en produktionsenhed, der er sat i drift efter 31. marts 2004. Dette underbygges af, at Danscan Steel A/S' ansøgning om udledningstilladelse først er indsendt efter kvoteordningen er trådt i kraft i 2005, og at kvotetildelingen er sket efter kvotelovens § 19. Hvis produktionsenheden var sat i drift før 31. marts 2004 skulle kvotetildelingen ske på baggrund af virksomhedens historiske udledninger.

- Ved vurderingen af, hvornår produktionsenheden (elektrostålværket) er sat i drift, har Energistyrelsen således lagt vægt på, at enheden først blev udskilt som en selvstændig virksomhed/produktionsenhed med produktion fra januar 2005. Indtil september 2004 har enheden været en del af en virksomhed med flere forskellige produktioner. Driftslederen søger først om tilladelse til at udlede CO₂ fra enheden den 20. januar 2005. Det fulgte af § 9, stk. 1, i den tidligere kvotelov (lov nr. 493 af 9. juni 2004), at driftsledere fra produktionsenheder, som var sat i drift inden den 31. marts 2004, skulle indgive ansøgning om tilladelse til at udlede CO₂ senest den 15. august 2004. Heraf fremgik det således også, at produktionsenheden ikke var sat i drift inden den 31. marts 2004. I ansøgningen af 20. januar 2005 henvistes til, at kvotetildelingen skulle ske efter kvotelovens § 19, stk. 5. Energistyrelsen har for perioden 2005-2007 tildelt produktionsenheden kvoter efter § 19. Produktionsenheden, såvel som Energistyrelsen, har således hele tiden vurderet, at kvotetildelingen til produktionsenheden skulle ske efter § 19.
- Der findes ikke historiske data for stålvalseværkets CO₂-udledning for årene 1998-2004, der kan lægges til grund for en kvotetildeling til klager efter kvotelovens § 16. Elektrostålværket har i hele denne periode, bortset fra et par måneder, været en ud af flere produktionssteder, hvorfor der ikke findes data specifikt for værkets CO₂-udledning. Det Danske Stålvalseværk gik konkurs i 2002, hvorfor valide data hverken kan findes eller genskabes. Endvidere har produktionsenheden ligget stille i flere år i perioden 1998-2004.

For så vidt angår Energistyrrelsens subsidiaire synspunkt om stadfæstelse af afgørelsen af 5. marts 2009 har styrelsen endvidere navnlig anført følgende:

- Energistyrelsen har lagt afgørende vægt på, at bilag 2, punkt 30, til kvoteloven ikke indeholder nøgletal for stål men kun for støbejern, hvilket fører til, at klager skal have tildelt kvoter på baggrund af det

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 7 af 21

generelle nøgletal i kvotelovens § 19, stk. 6. Produktionen af støbejern og stål er ikke ens. Der er tale om to forskellige produkter og to forskellige produktionsmetoder. Danscan Steel A/S fik i perioden 2005-2007 ved en fejl tildelt kvoter efter nøgletallet for støbejern. Virksomheden fik tildelt ca. 66.000 kvoter og udledte 5408 ton i perioden. Virksomheden havde således et overskud på ca. 60.000 kvoter i perioden.

- Energistyrelsen kan hverken be- eller afkræfte, at styrelsen i første omgang skulle have meddelt en anden kvotetildeling for perioden 2008-2012 på baggrund af nøgletallet for støbejern. Den pågældende sagsbehandler gik på pension i maj 2008. Efter maj 2008 har Energistyrelsen ved flere lejligheder telefonisk og skriftligt oplyst klager om, at kvotetildelingen ville ske efter det generelle nøgletal i kvotelovens § 19, stk. 6. Såfremt klager fik tildelt kvoter efter nøgletallet for støbejern, ville klager få tildelt ca. fire gange flere gratis kvoter.

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 8 af 21

Retsgrundlag

CO₂-kvoteloven indeholder i lovens § 2 definitionerne for flere af de begreber, der anvendes i loven. Af § 2, nr. 13 og nr. 23 vedrørende begrebet ”i drift” og ”produktionsenhed” fremgår følgende:

”[...]

Nr. 13) I drift: En produktionsenhed eller en del heraf anses at være i drift den 1. i måneden efter det tidspunkt, hvor der første gang finder en CO₂-udledning sted fra denne. Produktionsenheder eller en del heraf, som første gang udleder CO₂ efter den 31. marts 2004, anses dog først at være i drift den 1. i måneden efter det tidspunkt, hvor der første gang i forbindelse med produktion finder en CO₂-udledning sted fra denne.

[...]

Nr. 23) Produktionsenhed: En teknisk enhed, der består af et eller flere anlæg beliggende på samme lokalitet, hvorfra der udføres de af loven omfattede aktiviteter.

[...]”

Af CO₂-kvoteloven fastlægger i § 4 fremgår, at det er klima- og energiministeren, der træffer afgørelse om, hvornår en produktionsenhed er sat i drift:

”[...]

§ 4. Loven omfatter ikke produktionsanlæg eller dele heraf, som anvendes til forskning, udvikling og testning af nye produkter.

Stk. 2. Afgørelse af, hvorvidt en given produktionsenhed eller aktivitet er omfattet af loven, og afgørelse af, hvornår en produktionsenhed eller en del heraf anses for at være i drift, træffes af klima- og energiministeren.
[...].

CO₂-kvoteloven regulerer i lovens kapitel 4 fastsættelse og tildeling af kvoter. Af loven fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Kapitel 4
Fastsættelse og tildeling af kvoter
Den samlede kvote for 2. periode

[...]

Basisår for tildeling i 2. periode

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 9 af 21

§ 16. Kvote tildelingen efter § 17 sker på grundlag af den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion i basisårene, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Ved basisårene forstås perioden fra den 1. januar 1998 til den 31. december 2004.

Stk. 3. Hvis en produktionsenhed ikke har været i drift i alle basisårene, anvendes driftsperioden inden for basisårene som basisår.

Stk. 4. Hvis CO₂-udledningen i 2004 er større end den gennemsnitlige CO₂-udledning i basisårene, jf. stk. 2 og 3, benyttes 2004 som basisår.

Stk. 5. Produktionsenheder eller dele heraf, som er nævnt i § 18, stk. 1, og § 19, stk. 1, og som er sat i drift efter den 1. januar 2004, indgår ikke i beregningen af den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktionen i basisårene, jf. stk. 1.

Stk. 6. Afgørelse af, hvilket datagrundlag for den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion, der skal anvendes ved beregning af kvote tildelingen for en produktionsenhed, træffes af ministeren, hvis der ikke kan opnås enighed med driftslederen om datagrundlaget.

Stk. 7. Brændselsforbruget til varmeproduktion, jf. § 17, for kraft-varme-anlæg beregnes som den nyttiggjorte varmeproduktion delt med en varmekoefficiensgrad på 125 pct. og for kedelanlæg som hele brændselsforbruget. Ved beregning af brændsels CO₂-udledning benyttes udledningsfaktorerne i bilag 1.

Tildeling i 2. periode til produktionsenheder, som er sat i drift inden den 1. april 2004

§ 17. For el- og varmeproducerende produktionsenheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, som primært har til formål at sælge el eller varme til de kollektive net, tildeles for 2. periode 1,94103 kvoter for hver MWh fossil elproduktion, der i gennemsnit om året i basisårene netto blev produceret på enheden, og 4,35 kvote for hver ton CO₂, der i gennemsnit om året i basisårene blev udledt fra brændsler anvendt til varmeproduktion, jf. dog § 18.

Stk. 2. For alle øvrige produktionsenheder, jf. §§ 5-8, tildeles for 2. periode 4,35 kvoter for hver ton CO₂, der i gennemsnit om året i basisårene blev udledt fra produktionsenhedens brændselsrelaterede CO₂-udledninger og 4,9 kvoter for hver ton CO₂, der i gennemsnit om året i basisårene blev udledt fra produktionsenhedens procesudledning, jf. dog § 18.

Stk. 3. Hvis produktionsenheden dokumenterer, at den faktiske udledning af CO₂ i driftsperioden inden for basisårene, jf. § 16, stk. 3, er markant lavere på grund af reduceret produktion i forhold til forventet normal produktion, kan ministeren beslutte, at kvotetildelingen sker efter § 18, medmindre den reducerede produktion skyldes kommercielle eller markedsmæssige forhold. [...].

Tildeling i 2. periode til produktionsenheder, som sættes i drift efter den 31. marts 2004

§ 19. Produktionsenheder, der sættes i drift efter den 31. marts 2004, tildeles kvoter efter stk. 3-8. Det samme gælder for større udvidelser af produktionskapaciteten på eksisterende produktionsenheder, der sættes i drift efter den 31. marts 2004, og for produktionsanlæg, der er idriftsat før den 31. marts 2004, men først opfylder kravene til at være omfattet af loven efter denne dato. Tildeling af kvoter efter denne bestemmelse er betinget af, at de anlæg, der indgår i produktionsenheden, ikke tidligere har været en del af en produktionsenhed, der fortsat omfattes af kvotedirektivet.

Stk. 2. Ved en større udvidelse i stk. 1 forstås:

1) For produktionsenheder omfattet af stk. 3, 4, 5 og 7 en udvidelse af kapaciteten på mindst 10 MW indfyret effekt eller en forøgelse af den indfyrede kapacitet med mindst 20 pct. i forbindelse med etablering af kraft-varme-produktion.

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 10 af 21

2) For produktionsenheder omfattet af stk. 6 en udvidelse på mere end 10 pct. af den installerede produktionskapacitet før udvidelsen

Stk. 3. Driftsledere for elproducerende produktionsenheder, der ikke er omfattet af stk. 7, tildeles 1.185 kvoter pr. MW installeret fossil elproduktionskapacitet pr. år, enheden er i drift. Der tildeles yderligere 305 kvoter pr. MW installeret fossil varmeproduktionskapacitet pr. år, enheden er i drift, forudsat at varmen ikke helt eller delvis anvendes i de tunge processer, jf. stk. 6. Tildelingen af kvoterne er betinget af, at det dokumenteres, at den tekniske enhed, hvis idriftsættelse udløser kvotetildelingen, vil være i drift mindst 3.000 fuldlasttimer årligt. Ved driftstider på mellem 2.000 og 2.999 fuldlasttimer tildeles 2/3 og ved driftstider på mellem 1.000 og 1.999 fuldlasttimer tildeles 1/3 af de kvoter, der er angivet i 1. og 2. pkt. Kvotetildelingen tilpasses i det efterfølgende år, hvis den forudsatte driftstid ændres. Ved kraftvarme-producerende enheder beregnes elkapaciteten ved fuld varmeproduktion. Ministeren kan som betingelse for kvotetildelingen fastsætte krav til dokumentationen af driftstiden.

Stk. 4. Elproduktionsanlæg nævnt i stk. 3, for hvilke ansøgning om godkendelse efter el- eller varmemforsyningsloven er modtaget af den godkendende myndighed inden den 5. marts 2007, tildeles i hele 2. periode kvoter svarende til en driftstid på minimum 1.000-1.999 driftstimer, jf. i øvrigt stk. 3.

Stk. 5. En varmeproducerende produktionsenhed, der ikke producerer el, og hvis primære formål er at producere varme til de kollektive net, tildeles 100 kvoter pr. installeret MW fossil varmekapacitet pr. år, enheden er i drift.

Stk. 6. En produktionsenhed med aktiviteter, der er omfattet af bilaget om tung proces i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, tildeles kvoter ud fra de nøgletal, der angives i bilag 2. Nye produktionsenheder med aktiviteter, der efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter afgiftsmæssigt regnes som tung proces, for hvilke der ikke er et nøgletal i bilag 2, tildeles til de tunge processer 178 kvoter pr. installeret MW varmekapacitet pr. år, enheden er i drift.

Stk. 7. En energiproducerende produktionsenhed på en offshorevirksomhed tildeles 2.975 kvoter pr. MW akseffekt pr. år, enheden er i drift.

Stk. 8. Kvotetildeling efter stk. 6 og 7 er betinget af, at produktionsenheden helt eller delvis anvender et fossilt brændsel, for hvis udledning driftslederen skal returnere kvoter efter § 26. Såfremt der kun delvis anvendes fossilt brændsel, reduceres kvotetildelingen forholdsmæssigt.

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 11 af 21

[...]”.

Energiklagenævnets kompetence efter CO₂-kvoteloven fremgår af lovens kapitel 9, hvoraf fremgår følgende:

”[...]

Kapitel 9

Klage- og straffebestemmelser m.m.

Klageregler

§ 34. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima- og energiministeren efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 2. Ved afgørelser af klager efter denne lov består Energiklagenævnet af de medlemmer, som afgør klager efter lov om elforsyning. Såfremt klagen giver baggrund herfor, kan nævnets formand beslutte, at nævnet ved klagens afgørelse skal bestå af de medlemmer, som afgør klager efter lov om varmeforsyning.

Stk. 3. Følgende afgørelser kan ikke indbringes for Energiklagenævnet:

- 1) Ministerens afgørelser efter § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1, nr. 2 og 3.
- 2) Ministerens afgørelser efter kapitel 4, bortset fra afgørelser truffet efter § 16, stk. 6.
- 3) Ministerens afgørelser efter § 30, stk. 3, om fastsættelse af en produktionsenheds udledning.

Stk. 4. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

...

[...]”.

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 12 af 21

Lovforslag til lov om ændring af lov om CO₂-kvoter, lovforslag nr. 183 fremsat den 14. marts 2007, indeholder følgende bemærkninger vedrørende lovens § 16, stk. 6:

”[...]

stk. 6 foreslås en præcisering af begrebet ”datagrundlag”, idet det fastslås, at der herved forstås data for den gennemsnitlige historiske CO₂ -udledning og el- og varmeproduktion. I 1. periode har datagrundlaget været fastlagt gennem dialog mellem Energistyrelsen og produktionsenheden på baggrund af de foreliggende udlednings- og produktionsdata. Produktionsenheden underskriver

herefter en erklæring, hvori det anerkendes, at de pågældende data for udledning eller produktion lægges til grund ved beregning af kvotetildelingen. På baggrund af de anerkendte data beregnes kvotetildelingen ud fra lovens tildelingskriterier. Såfremt der ikke kan opnås enighed med produktionsenheden om datagrundlaget, træffer ministeren afgørelse herom, således at kvotetildelingen kan beregnes. En sådan afgørelse om selve datagrundlaget kan af driftslederen påklages til Energiklagenævnet, hvorimod der ikke kan klages over den konkrete kvotetildeling beregnet med baggrund i datagrundlaget, jf. den foreslåede § 34, stk. 3.
[...].”

Lovforslag nr. 183 indeholder følgende bemærkninger vedrørende lovens § 34, stk. 3:

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 13 af 21

”[...]

Stk. 3 opregner de afgørelser, som ikke kan indbringes for Energiklagenævnet. Af lovtekniske årsager, foreslås de gældende stk. 3 og 7 samlet i ét stykke, således at det alene af stk. 3 fremgår, hvilke afgørelser, der ikke kan indbringes for Energiklagenævnet.

Afgørelser truffet af ministeren efter lovens kapitel 4 kan som hovedregel ikke indbringes for Energiklagenævnet. Dog kan der klages over afgørelser, som ministeren har truffet efter § 16, stk. 6. Det drejer sig om afgørelser vedrørende det datagrundlag for den historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktionen, som skal anvendes ved beregning af kvotetildelingen for en produktionsenhed. Klageadgangen er betinget af, at der foreligger en afgørelse truffet efter § 16, stk. 6.

Det foreslås endvidere – i lighed med det gældende stk. 3, hvorefter ministerens afgørelse om datagrundlaget for kvotetildelingen ikke kan påklages – at udledningstal for produktionsenheden fastsat af ministeren efter det foreslåede § 30, stk. 3, heller ikke kan påklages til Energiklagenævnet. Ministerens fastsættelse af en produktionsenheds udledning efter denne bestemmelse vil kun finde sted, hvor udledningen ikke kan verificeres og kun i disse helt særlige situationer, er det nødvendigt, at der sker en administrativ fastsættelse af udledningen.
[...].”

Lovforslag 216 om forslag til lov om CO₂-kvoter (den tidligere gældende lov nr. 493 af 9. juni 2004), fremsat den 31. marts 2004 indeholdte følgende be-

mærkninger til lovens § 2 og den tidligere formulering af bestemmelsen i lovens § 34:

”[...]

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger en række begreber, som anvendes i loven.

[...]

Til definitionen af i drift bemærkes, at baggrunden for forskellen i definitionen for nye og for eksisterende virksomheder er et ønske om at hindre misbrug. Det skal således ikke være muligt at fremrykke det tidspunkt, hvorfra der kan modtages kvoter, ved at foretage en isoleret opstart, prøvekørsel eller lignede med produktionsenheden. Nye produktionsenheder betragtes derfor først som værende i drift den 1. i måned efter det tidspunkt, hvor der første gang finder en CO₂-udledning sted fra denne i forbindelse med drift af produktionsenheden. Det er ministeren, der tager stilling til, hvornår produktionsenheden er i drift, jf. § 4, stk. 2.

[...]

Til § 34

Bestemmelsen foreslår, at det uafhængige Energiklagenævn skal være 2. instans for afgørelser truffet i henhold til loven af økonomi- og erhvervsministeren. Energiklagenævnet behandler herudover sager i henhold til lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort elforbrug, lov om tilskud til elproduktion, lov om elforsyning og lov om varmforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 1074 af 20. december 1999 om forretningsordenen for Energiklagenævnet.

Nævnets sammensætning afhænger af efter hvilken lovgivning, nævnet træffer afgørelse. Baggrunden herfor er, at der ved afgørelse af visse sager er behov for særlig sagkundskab. Bestemmelsen i stk. 2 indebærer, at nævnets sammensætning ved afgørelser efter denne lov er identisk med den sammensætning, som fremgår af elforsyningslovens § 91.

Efter bestemmelsen i stk. 3, kan der ikke klages til Energiklagenævnet over den mængde kvoter, som efter loven er tildelt de enkelte driftsledere. Baggrunden herfor er, at loven entydigt fastlægger principperne for udmåling af den mængde kvoter, som de enkelte driftsledere er berettiget til at modtage. Hertil kommer, at den samlede kvotemængde er fastlagt i loven, jf. § 15 og der derfor principielt ikke er mulighed for at forøge kvotetildelingen til enkelte driftsledere, når tildelingen er afsluttet, idet der i så fald vil kunne ske en overskridelse af det samlede kvoteloft i § 15. Ministerens afgørelser efter § 16, stk. 6 vedrørende det datagrund-

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 14 af 21

lag, som lægges til grund for tildelingen kan imidlertid indbringes for Energiklagenævnet. En driftsleder har således mulighed for, at klage over det talmæssige grundlag, som er anvendt ved tildelingen. Såfremt Energiklagenævnet finder, at kvotetildelingen er sket på et urigtigt datagrundlag, vil denne kunne justeres gennem den i § 15, stk. 3 nævnte pulje.

Det er kun afgørelser om kvotetildelingen truffet efter bestemmelserne i kapitel 4, som er undtaget fra klageadgangen. Således vil afgørelser efter § 4, stk. 2 om hvilke virksomheder, der er omfattet af loven og dermed har mulighed for at modtage kvoter, kunne indbringes for Energiklagenævnet.

En stor del af lovens beføjelser til økonomi- og erhvervsministeren forventes delegeret til Energistyrelsen. Med hjemmel i stk. 6, kan det i den forbindelse bestemmes, at Energistyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for ministeren, men at disse kan indbringes direkte for Energiklagenævnet.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der kan opkræves et gebyr ved indbringelse af klage. Tilsvarende bestemmelse findes bl.a. i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort elforbrug, hvor gebyret er fastsat til 4000 kr. Såfremt ministeren beslutter at indføre regler om gebyr for indgivelse af klage til Energiklagenævnet, forventes gebyrets størrelse at ville ligge på et tilsvarende niveau.

[...].”

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har tidligere udtalt sig om kvotelovens § 34 og nævnets kompetence. Afgørelserne er offentliggjorte på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk. Af Energiklagenævnets praksis skal nævnes:

Ved afgørelse af 19. juni 2006 (j.nr. 531-17) vedrørende Energistyrelsens afgørelse af 1. februar 2006 om tildeling af kvoter for produktionsenheden LKM Vej A/S Vandal Asfaltfabrik udtalte nævnet følgende:

”[...]

Klagen vedrører det forhold, at Energistyrelsen ved sin afgørelse har tildelt LMK Vej A/S en samlet kvote på 0 kvoter for perioden 2006-2007.

Udgangspunktet for administrativ rekurs er, at rekursmyndigheden kan foretage en fuldstændig efterprøvelse af hele sagens faktum, alle sagens retlige spørgsmål og afgørelsens rimelighed og hensigtsmæssighed. Dette udgangspunkt gælder, hvad enten der

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 15 af 21

er tale om en almindelig, ulovbestemt rekursordning eller en lovbestemt rekursordning.

Det forekommer dog ikke sjældent i forbindelse med lovbestemte rekursordninger, at klageregler begrænser rekursinstansens prøvelse til bestemte elementer af den påklagede afgørelse. Der kan henvises til W.E von Eyben, Juridisk Grundbog, bind 4, 4. udgave, side 264, Bent Christensen, Forvaltningsret – Prøvelse, 2. udgave, side 256 ff. og Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret 2. udgave, side 992 ff.

Det følger således som ovenfor nævnt af § 34, stk. 3, i lov om CO₂-kvoter, at Energiklagenævnet med hensyn til afgørelser efter lovens kapitel 4 om tildeling af kvoter alene er kompetent til at behandle klager over afgørelser efter lovens § 16, stk. 6, om datagrundlag. Forarbejderne til § 34, stk. 3, er i overensstemmelse hermed.

Energiklagenævnet bemærker, at der alene skal træffes afgørelse efter § 16, stk. 6, om hvilket datagrundlag, der skal anvendes, hvis dette giver anledning til tvivl. Det fremgår af sagens akter, at Energistyrelsen har lagt de af LMK Vej A/S indsendte data til grund ved afgørelse.

Da den påklagede del af afgørelsen om kvotetildeling er truffet efter lovens kapitel 4, men ikke vedrører en afgørelse efter § 16, stk. 6, om datagrundlag, har Energiklagenævnet ikke kompetence til at behandle klagen. Klagen skal derfor afvises.
[...].”

Ved afgørelse af 26. februar 2006 (j.nr. 531-7) vedrørende Energistyrelsens afgørelse af 14. december 2004 om grundlaget for tildeling af CO₂-kvoter til Grenaa Kraftvarmeværk udtalte nævnet bl.a. følgende:

”[...]

Datagrundlaget for tildeling af kvoter til Grenaa Kraftvarmeværk

Elsam Kraft A/S klager endvidere over, at Energistyrelsen i forbindelse med tildelingen af kvoter til Grenaa kraftvarmeværk ved beregning af fossil el-produktion på Grenaa Kraftvarmeværk har indregnet det brændselsforbrug (den affaldsvarme/hedtvand) modtaget fra Grenaa Forbrænding, som er medgået til produktionen på Grenaa Kraftvarmeværk.

[...]

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 16 af 21

Energistyrelsen gør gældende, at Energiklagenævnet ikke har kompetence til at behandle denne del af klagen, idet der ikke er tale om en afgørelse vedrørende datagrundlaget efter kvotelovens § 16, stk. 6, jf. kvotelovens § 34, stk. 3.

[...]

Det følger således som ovenfor nævnt af § 34, stk. 3, i lov om CO2-kvoter, at Energiklagenævnet med hensyn til afgørelser efter lovens kapitel 4 om fastsættelse og tildeling af kvoter alene er kompetent til at behandle klager over afgørelser efter lovens § 16, stk. 6, om datagrundlag. Forarbejderne til § 34, stk. 3, er i overensstemmelse hermed.

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Afgørende for nævnets kompetence til at behandle denne del af klagen er således, hvorvidt der er tale om en klage over datagrundlaget efter kvotelovens § 16, stk. 6.

Side 17 af 21

Elsam Kraft A/S har i sit indlæg af 17. oktober 2006 anført følgende om datagrundlaget vedrørende det tildelte antal kvoter:

”[...]

Vi har ikke haft grund til at tvivle på oplysningerne om virkningsgraden på det anlæg, som leverer hedtvand til Grenaa Kraftvarmeværk, og vi er, som anført af Energistyrelsen, enig i det talmateriale, der ligger til grund for tildelingen af kvoter. Det ændrer dog ikke ved, at vi er uenige i behandlingen af det talmateriale, der ligger til grund for tildelingen.

...

1.

Skal tilført hedtvand - 141.311 GJ i 2002 - fra et affaldsforbrændingsanlæg betragtes som et brændsel anvendt på Grenaa Kraftvarmeværk med en CO2 emissionsfaktor på 0. Hvis nej, skal tildelingen pr. år være 91.079 t.

(DONG Energy's primære påstand)

[...]”

Det må lægges til grund, at der i sagen ikke er uenighed om det talmæssige grundlag for tildelingen af kvoter.

Elsam Kraft A/S støtter klagen vedrørende kvotetildelingen på, at det tilførte hedtvand fra Grenaa Forbrænding skal indregnes som et brændsel anvendt på Grenaa Kraftvarmeværk med en CO2 emissionsfaktor på 0.

Stillingtagen til dette spørgsmål vil indebære en fortolkning af de delelementer, som datagrundlaget består af, herunder det pro rata-princip, som Energistyrelsen har anvendt ved beregning af fossil el-produktion på Grenaa Kraftvarmeværk, jf. kvotelovens § 2, pkt. 7.

Begrebet "datagrundlaget" må efter nævnets opfattelse forstås som det talmæssige grundlag, som er anvendt ved tildelingen af CO₂-kvoter.

Nævnet lægger til grund, at den prøvelsesbegrænsning, som er indført i kvotelovens § 34, stk. 3, er udformet således, at nævnet alene kan korrigere eventuelle talmæssige uoverensstemmelser i det udarbejdede datagrundlag for tildeling af kvoter.

Der er derimod ikke hjemmel til at nævnet kan fortolke de delelementer, som frembringer datagrundlaget, herunder det nævnte pro rata-princip.

Da der i sagen er enighed om det talmæssige grundlag og dermed om datagrundlaget for kvotetildelingen, og da Elsam Kraft A/S' klage herefter ikke vedrører en afgørelse efter kvotelovens § 16, stk. 6, om datagrundlaget, har Energiklagenævnet ikke kompetence til at behandle denne del af klagen.

Klagen skal derfor afvises for så vidt angår dette punkt.
[...]"

Afgørelserne er offentliggjorte på Energiklagenævnets hjemmeside:
www.ekn.dk.

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Ad Energiklagenævnets kompetence

Kvotelovens § 34, stk. 1, fastslår, at Energiklagenævnet kan behandle klager over afgørelser truffet af klima- og energiministeren efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven. Kvotelovens § 34, stk. 3, indeholder dog en begrænsning af de afgørelser, som kan påklages til Energiklagenævnet. Således fremgår det af lovens § 34, stk. 3, nr. 2, at ministerens afgørelser truffet efter lovens kapitel 4, bortset fra afgørelser truffet efter § 16, stk. 6, ikke kan indbringes for Energiklagenævnet. Kvotelovens § 34, stk. 3, nr. 2, begrænser således Energiklagenævnets kompetence vedrørende lovens kapitel 4 til ministerens afgørelser om, hvilket datagrundlag for den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion, der skal anvendes ved beregningen

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 18 af 21

af kvotetildelingen for en produktionsenhed, som er sat i drift inden den 1. april 2004, hvis der ikke kan opnås enighed med driftslederen om datagrundlaget. Ved bekendtgørelsen nr. 1224 af 10. december 2009 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser er klima- og energiministerens kompetence i henhold til kvoteloven delegeret til Energistyrelsen.

Det fremgår af Energistyrelsens afgørelse af 5. marts 2009, at afgørelsen er truffet i henhold til kvotelovens § 19, stk. 6, idet Energistyrelsen har vurderet, at der er tale om et produktionsanlæg, der er sat i drift efter den 31. marts 2004. Kvotelovens § 19 er en del af lovens kapitel 4. Energistyrelsen har på denne baggrund anført, at Energiklagenævnet ikke har kompetence til at behandle klagen, jf. kvotelovens § 34, stk. 3, nr. 2, da der således ikke foreligger en afgørelse truffet efter lovens § 16, stk. 6. Klager her heroverfor anført, at Energistyrelsen ved sin afgørelse implicit har truffet afgørelse om, hvilket datagrundlag der skal anvendes, og at afgørelsen derfor kan påklages til Energiklagenævnet. Klager har endvidere anført, at produktionsenheden er sat i drift før den 1. april 2004, og at kvotetildelingen derfor rettelig burde foretages efter reglerne i kvotelovens §§ 16 og 17.

Energiklagenævnet skal hertil bemærke, at kvotelovens § 4, stk. 2, fastslår, at afgørelsen af, hvornår en produktionsenhed er sat i drift, træffes af klima- og energiministeren. Dette forhold fremgår endvidere af lovforarbejderne til bestemmelsen. Afgørelsen af, om en produktionsenhed er sat i drift før den 1. april 2004 eller efter den 31. marts 2004, træffes således af klima- og energiministeren (Energistyrelsen). Afgørelsen heraf vil have betydning for, om en given tildeling af CO₂-kvoter skal ske i henhold til kvotelovens § 17 eller kvotelovens § 19. Som anført er Energiklagenævnets kompetence til at behandle klager over Energistyrelsens afgørelser truffet i henhold til kvoteloven begrænset i lovens § 34, stk. 3. Afgørelser truffet i henhold til kvotelovens § 4 om tidspunktet for idriftsættelse er ikke undtaget fra Energiklagenævnets kompetence i lovens § 34, stk. 3.

Energiklagenævnet finder efter en konkret vurdering, at Energistyrelsen ved afgørelsen af 5. marts 2009, ud over afgørelsen om selve tildelingen af CO₂-kvoter, tillige har truffet en afgørelse om tidspunktet for idriftsættelse af klagers produktionsenhed i henhold til kvotelovens § 4. Afgørelser om, hvornår en given produktionsenhed er sat i drift, falder som anført indenfor Energiklagenævnets kompetenceområde, jf. kvotelovens § 34, stk. 3, modsætningsvist.

At der i denne sag ikke foreligger en konkret afgørelse fra Energistyrelsen truffet i henhold til kvotelovens § 4, stk. 2, ændrer ikke ved, at Energiklagenævnet har kompetence til at behandle klagen over Energistyrelsens fastsættelse af tidspunktet for, hvornår klagers produktionsenhed er sat i drift, og

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 19 af 21

der ved Energistyrelsens vurdering af, om kvotetildelingen skal ske i henhold til kvotelovens §§ 17 eller 19.

Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at nævnet kan behandle klagen af 6. april 2009.

Ad afgørelsen af 5. marts 2009.

Klagers produktionsenhed tilhørte tidligere Det Danske Stålvalseværk A/S, og enheden blev oprindeligt sat i drift i 1975. Klager erhvervede produktionsenheden i juli 2007. I perioden mellem juni 2002 og juli 2007 var enheden ejet af yderligere to selskaber. Produktionsenheden har flere gange i perioden fra 1975 stået stille, og da den tidligere ejer, Danscan Steel A/S, i januar 2005 ansøgte om tilladelse til at udlede CO₂ fra produktionsenheden, skete det under henvisning til kvotelovens § 19. Ansøgningen blev imødekommet af Energistyrelsen.

1. februar 2010

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517

SSH-EKN

Side 20 af 21

Energiklagenævnet finder i lighed med Energistyrelsen, at produktionsenheden først er sat i værk efter den 31. marts 2004, og at kvotetildelingen til klager derfor med rette skal ske i henhold til kvotelovens § 19. Energiklagenævnet har herved bl.a. lagt vægt på det forhold, at den tidligere ejer DanSteel A/S udskilte produktionsenheden fra de øvrige produktionsenheder ved at sælge den til Danscan Steel A/S i september 2004. Danscan Steel A/S igangsatte først produktionsenheden som en selvstændig enhed i januar 2005. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at produktionsenheden inden januar 2005 havde flere stilstandsperioder. Det forhold, at den tidligere ejer Danscan Steel A/S tillige anså produktionsenheden som en ny produktionsenhed omfattet af kvotelovens § 19, jf. ansøgningen om tilladelse til at udlede CO₂, taler endvidere for, at der ved Danscan Steel A/S' køb af enheden er sket en sådan selskabsmæssig adskillelse af Det Danske Stålvalseværk A/S' produktionsenheder, at de måtte betragtes som nye produktionsenheder. Som anført satte Danscan Steel A/S først produktionsenheden i gang i januar 2005. Produktionsenheden må derfor anses som værende sat i drift efter den 31. marts 2004. Kvotetildelingen skal således ske i henhold til kvotelovens § 19.

Det falder herefter udenfor Energiklagenævnets kompetence at vurdere, hvorledes kvotetildelingen skal beregnes, jf. kvotelovens § 34, stk. 3, nr. 2, idet dette ikke er en afgørelse, der skal træffes efter lovens § 16, stk. 6. Energiklagenævnet kan således ikke tage stilling til, om kvotetildelingen skal beregnes efter lovens bilag 2, punkt 30, jf. lovens § 19, stk. 6, 1. punktum, eller lovens § 19, stk. 6, 2. punktum. På denne baggrund afvises klagen over selve beregningen af kvotetildelingen.

Herefter stadfæstes Energistyrelsens afgørelse af 5. marts 2009 for så vidt angår produktionsenhedens idriftsættelsestidspunkt. Klagen afvises for så vidt angår beregningen af kvotetildelingen.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 5. marts 2009 stadfæstes for så vidt angår produktionsenhedens idriftsættelsestidspunkt. Klagen afvises for så vidt angår beregningen af kvotetildelingen.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 1. februar 2010.

1. februar 2010

Afgørelsen er truffet i henhold til § 34 i lovekendtgørelse nr. 348 af 9. maj 2008 om CO₂-kvoter med senere ændringer.

J.nr.: 1101-1

Eksp.nr.: 48517
SSH-EKN

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Side 21 af 21

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnshoved

/ Signe Sara Hildebrandt
Fuldmægtig